

Ministerul Finantelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila

Str. Delfinului Nr.1, Brăila
Tel: +0239619900,
Fax: +0239619992
e-mail:
admin.brbrjudx01.br@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 232

din data de _2011

privind soluționarea contestației formulată de X,

înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr._2011

Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Județul Brăila a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr._2011, înregistrată sub nr._.2011, asupra contestației formulată de X, împotriva Deciziei de rambursare a T.V.A. nr.-.2011 pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene.

X are sediul în _ cod de identificare fiscală _ și este reprezentată legal de dl. _, care a semnat și a aplicat amprenta ștampilei firmei, în original.

Obiectul contestației privește suma de _lei, reprezentând T.V.A. respinsă la rambursare prin Decizia de rambursare a T.V.A. nr.-.2011 pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală Brăila din cadrul D.G.F.P. Județul Brăila.

Privind termenul de depunere al contestației, D.G.F.P. Județul Brăila reține că Decizia de rambursare a T.V.A. nr.-.2011, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală Brăila, a fost comunicată X de către D.G.F.P. a Municipiului București – Serviciul Reprezentanțe, Ambasade și Administrarea Contribuabililor Nerezidenți, cu adresa nr._.2011, prin poștă, cu scrisoare recomandată, în data de _2011, și că acțiunea în calea administrativă de atac a fost depusă la D.G.F.P. Județul Brăila, prin poștă, cu scrisoare recomandată, în data de _2011, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr._.2011.

Ca urmare, se constată că, această contestație a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Înainte de soluționarea pe fond a cauzei, D.G.F.P. Județul Brăila – Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe asupra excepției de procedură, respectiv necompetența organului care a încheiat actul atacat, ridicată de contestatoare.

Prin urmare, **cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Județul Brăila – Activitatea de Inspecție Fiscală a avut competență de soluționare a Cererii de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, întocmită pentru perioada _2008 – _2008, înregistrată la D.G.F.P. a Municipiului București sub nr._2009, cu numărul de referință _ în condițiile în care Ministerul Finanțelor Publice a delegat competența de soluționare a cererii de rambursare, organului de inspecție fiscală teritorial și anume de la nivelul D.G.F.P. Județul Brăila.**

În fapt, în data de _2009, X a depus la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, cererea de rambursare a T.V.A., înregistrată sub nr._, număr de referință _ prin care a solicitat rambursarea taxei în sumă de _lei, conform prevederilor O.M.F.P. nr.523/2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene

Ulterior, prin Ordinul M.F.P. nr.2696/16.11.2010 privind reglementarea unor aspecte legate de parcurgerea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată depuse până la data de 31.12.2009, de persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, s-a dispus, la:

art.1 – prin derogare de la prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr.523/2007, ca anumite activități din procedura privind soluționarea cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată depuse, să fie îndeplinite de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, potrivit prezentului ordin;

art.2 - cererile de rambursare a T.V.A. depuse până la data de 31.12.2009 de persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România dar stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene să se predea de Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți din cadrul D.G.F.P. a Municipiului București, Activității de Inspecție Fiscală din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, pe bază de protocol de predare – primire.

Pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor ordinului invocat, în data de _2010, D.G.F.P. a Municipiului București, prin adresa nr._ a dispus

ca predarea – primirea cererilor de rambursare a T.V.A., depuse până la data de 31.12.2009 de persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România dar stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, să se realizeze cu D.G.F.P. Județul Brăila în data de _2010.

La rândul său, în scopul ducerii la îndeplinire a dispozițiilor Ordinului M.F.P. nr.2696/16.11.2010, Activitatea de Inspecție Fiscală Brăila din cadrul D.G.F.P. Județul Brăila a emis, în data de _2011, Decizia de rambursare a T.V.A. nr.-.2011, cu număr de referință _ pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, prin care s-a respins la rambursare T.V.A. solicitată în sumă de _lei.

În data de _2011, X a introdus contestație împotriva deciziei de rambursare mai sus menționată, considerând-o inopozabilă și „nelegală – emisă de un organ necompetent”, considerând că „singura autoritate competentă să soluționeze în mod legal Cererea de rambursare a T.V.A. nr._.2009 este Compartimentul de specialitate ...” din cadrul D.G.F.P. a Municipiului București.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.32 alin.(1) și art.36 alin. (3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum urmează:

„Art. 32

Competența generală

(1) Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.

...

Art. 36

Competența specială

...

(3) Pentru administrarea de către organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a creanțelor datorate de contribuabilii nerezidenți, care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, competența revine organului fiscal stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Față de cadrul legal menționat, D.G.F.P. Județul Brăila constată că, Activitatea de Inspecție Fiscală avea competență, potrivit ordinului emis de ministrul finanțelor publice, să analizeze și să soluționeze cererea de rambursare a T.V.A., depusă de X, motiv pentru care excepția de procedură, respectiv de necompetență a organului care a încheiat actul atacat, ridicată de agentul economic nerezident, va fi înlăturată.

Pe cale de consecință, se constată că, în speță, sunt întrunite condițiile procedurale prevăzute de art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.

(1) lit.a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. Județul Brăila este investită să soluționeze contestația pe fond.

I. Prin **contestație**, X solicită anularea Deciziei de rambursare a T.V.A. nr.-.2011, pe care o consideră „netemeinică, ... pe de o parte ... prin aplicarea unor prevederi legale inaplicabile în speța dedusă soluționării și, pe de altă parte, ..., prin aplicarea greșită a prevederilor legale care prevăd solicitarea de informații suplimentare celor cerute de completarea cererii standard _”.

În această ordine de idei, referitor la prevederile legale considerate de contestatoare neaplicabile speței, în baza cărora organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere T.V.A. în sumă de _lei, respectiv art.146 pct.46 alin.(3) coroborat cu art.147² pct.49 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin acțiunea introdusă în calea administrativă de atac se susține că acestea sunt netemeinice „întrucât se referă la situația facturilor emise pe numele salariaților unei societăți impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport”, ori, în speță facturile au fost primite de către agentul economic nerezident, „în nume propriu și nu al unor persoane fizice angajați, ... administratori” sau clienți ai acestuia, motiv pentru care consideră că serviciile „dau dreptul ... de a solicita rambursarea T.V.A.”.

Prin urmare, X, consideră că temeiul de drept invocat în soluționarea negativă a cererii nu este aplicabil speței, „rezultând astfel, o decizie netemeinică ...”, având în vedere facturile depuse în susținere la Compartimentul de specialitate.

Referitor la neprezentarea de documente justificative, prin contestație s-a menționat că agentul economic a răspuns în termen, prin adresa nr._2010, solicitării Compartimentului de specialitate din adresa nr._2010, precizând, la acel moment, faptul că facturile pentru care a solicitat rambursarea T.V.A. au fost emise în baza contractelor încheiate în acest sens. Totodată, prin contestație s-a mai menționat și că, prin aceeași adresă s-a reținut că „detaliile transportului/comenzile se efectuau fie electronic, prin e-mail, fie telefonic, iar copiile comenzilor electronice sunt dificil de obținut datorită vechimii acestora și a faptului că persoanele implicate nu mai lucrează demult în cadrul grupului_ Mai mult, agentul economic nerezident, susține că din analiza anexelor la facturi ar reieși faptul că detaliile din comenzile de transport erau indicate în anexele la facturi, concluzionând că acestea au fost disponibile Compartimentului de specialitate pentru a analiza dreptul la rambursarea T.V.A. aferent facturilor respective.

Prin urmare, contestatoarea susține că, invocarea lipsei unor documente neobligatorii conform naturii relației comerciale și care nu aduc un plus de informație relevantă pentru analiza cererii de rambursare de TVA, nu reprezintă un motiv temeinic pentru refuzul rambursării solicitate.

II. Prin Decizia de rambursare a T.V.A. nr.-.2011 pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Brăila, pentru X, s-a stabilit respingerea la rambursare a T.V.A. solicitată în sumă de lei.

Motivele de fapt care au condus la respingerea la rambursare a taxei pe valoarea adăugată, înscrise în Decizia nr.-.2011 au fost:

- neprezentarea documentelor prin care să se facă dovada că persoanele fizice înscrise în anexele la facturile prezentate sunt angajate sau administratori ale societăților beneficiare ale serviciilor de management prestate de X, precum și faptul că aceștia au beneficiat de serviciile de transport în interesul activităților economice ale societăților angajatoare,
- neprezentarea în termenul stabilit prin adresa nr._.2010 a documentelor justificative constând în comenzi cu detaliile transporturilor.

III. Din analiza actelor și documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile legale aplicabile speței și având în vedere motivațiile invocate de contestatoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă X are dreptul la rambursarea T.V.A. în sumă de lei, în condițiile în care aceasta nu a depus în susținerea cererii de rambursare nr._.2009 documente care să justifice deductibilitatea T.V.A.

În fapt, în data de .2009, X a depus la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, cererea de rambursare a T.V.A., înregistrată sub nr._ număr de referință prin care a solicitat rambursarea taxei în sumă de lei, conform prevederilor O.M.F.P. nr.523/2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene

Având în vedere cererea de rambursare depusă, în data de .2010, D.G.F.P. a Municipiului București a solicitat agentului economic nerezident, prin adresa nr._, următoarele: documente de plată din care să rezulte că T.V.A. aferentă facturilor pentru care se solicită rambursarea, a fost achitată, contractul nr._ încheiat între Y. și X și alte documente care au stat la baza emiterii facturilor anexate cererii de rambursare, deconturi de deplasare pentru persoanele fizice care apar în facturile aferente serviciilor de transport din care să rezulte persoanele beneficiare ale serviciilor

aferente facturilor pe care nu este făcută nicio mențiune în acest sens, documente din care să rezulte că activitatea desfășurată este în beneficiul contribuabilului nerezident, precum și locul de plecare și de sosire a transportului aferent facturilor pe care nu este menționat, precum și documente justificative care au stat la baza întocmirii facturilor pe care s-a menționat „contravaloare servicii neefectuate”.

În consecință, X a dat curs solicitării, prin adresa înregistrată sub nr. _2010, la care a atașat documente, după cum urmează: contractele nr. _2007, nr. _2007 și nr. _2007, traduse legalizat, extrase de cont prin care s-a evidențiat plata facturilor inclusiv a T.V.A. solicitată la rambursare pentru anul 2008, centralizator plăți și copii facturi cu anexe, menționând faptul că facturile de transport aerian intern au fost emise în baza contractelor anexate, documente ce reprezintă în accepțiunea acestora justificări pentru plata „serviciilor comandate și neefectuate pentru situațiile în care nu s-au efectuat numărul minim de ore de zbor contractate”, cu referire la facturile care au indicația „contravaloare servicii neefectuate”.

Totodată, prin această adresă s-a menționat și faptul că persoana beneficiară a serviciilor de transport intern de persoane a fost X, în calitate sa de prestator de servicii de management efectuate către entitățile din grupul _ susținând că activitatea de prestări servicii de management este impozabilă cu T.V.A. pentru care este înregistrată în _ sub nr. _ și pentru care consideră că are drept de deducere a T.V.A. aferent achizițiilor de bunuri și servicii.

În aceeași ordine de idei se precizează că în desfășurarea activității sale, ocazional, anumite persoane cu funcții de conducere în grupul _ au călătorit pentru a se întâlni, anumite deplasări având loc doar pe teritoriul României, pentru care susține că, potrivit Directivei europene a 8 – a de T.V.A., a solicitat rambursarea taxei.

X își completează susținerile menționând că: nu utilizează deconturi de deplasare „formalizate în legătură cu persoanele fizice care s-au deplasat cu aeronavele”, comenzile cu detaliile transportului efectuându-se pe bază de e-mail sau telefonic, solicitând prelungirea termenului de prezentare a acestor documente la _ de zile, motivat de faptul că documentele sunt vechi iar persoanele în cauză nu mai lucrează în cadrul grupului.

În contextul celor reținute este important a fi subliniat faptul că, D.G.F.P. a Municipiului București prin Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrarea Contribuabililor Nerezidenți a menționat în adresa nr. _2010, emisă în vederea completării cererii de rambursare a T.V.A. nr. _2009, că neprezentarea celor solicitate are drept consecință respingerea rambursării de T.V.A.

În data de _2011, organul de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. Județul Brăila – Activitatea de Inspecție Fiscală a emis pentru

agentul economic nerezident Decizia de rambursare a T.V.A. nr._ pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, prin care s-a stabilit respingerea la rambursare a T.V.A. solicitată în sumă de _lei, motivat de faptul că nu au fost prezentate documente prin care să se facă dovada că persoanele fizice înscrise în anexele la facturile prezentate sunt angajate sau administratori ai societăților beneficiare ale serviciilor de management prestate de X, cât și faptul că aceștia au beneficiat de serviciile de transport în interesul activităților economice ale societăților angajatoare, precum și că nu au fost prezentate documente justificative constând în comenzi cu detaliile transporturilor.

Împotriva deciziei de rambursare X a formulat contestație prin care a menționat că prevederile legale în baza cărora organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere T.V.A. în sumă de _lei, nu sunt aplicabile speței, deoarece facturile au fost primite de către agentul economic nerezident, „în nume propriu și nu al unor persoane fizice angajați, ... administratori” sau clienți ai acestuia, „rezultând astfel, o decizie netemeinică ...”.

Totodată, prin contestație s-a menționat și că s-a răspuns în termen, solicitării Compartimentului de specialitate din cadrul D.G.F.P. a Municipiului București, precizând, la acel moment faptul că facturile pentru care a solicitat rambursarea T.V.A. au fost emise în baza contractelor încheiate în acest sens și că „detaliile transportului/comenzile se efectuau fie electronic, prin e-mail, fie telefonic, iar copiile comenzilor electronice sunt dificil de obținut datorită vechimii acestora și a faptului că persoanele implicate nu mai lucrează demult în cadrul grupului_”, aceasta considerând că, invocarea lipsei unor documente neobligatorii conform naturii relației comerciale și care nu aduc un plus de informație relevantă pentru analiza cererii de rambursare de TVA, nu reprezintă un motiv temeinic pentru refuzul rambursării solicitate.

În drept, privind rambursarea de taxă către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de T.V.A. în România, sunt aplicabile prevederilor art.147² alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea căroră:

„ART. 147² - (1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate; ...”.

În același context speței îi sunt aplicabile prevederile pct.49 alin. (4) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul căroră:

„(4) Rambursarea taxei prevăzute la alin. (1) se acordă persoanei impozabile prevăzute la alin. (3) în măsura în care bunurile și serviciile achiziționate sau importate în România, pentru care s-a achitat taxa, sunt utilizate de către persoana impozabilă pentru:

a) operațiuni aferente activității sale economice pentru care persoana impozabilă ar fi fost îndreptățită să deducă taxa dacă aceste operațiuni ar fi fost efectuate în România ...”.

Față de cadrul legal menționat, se reține faptul că orice persoană impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei achitate în condițiile în care aceasta demonstrează cu documente justificative că bunurile sau serviciile achiziționate, pentru care s-a achitat taxa, sunt utilizate pentru operațiuni aferente activității sale economice.

În speță, având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, se reține faptul că, potrivit prevederilor art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, „La stabilirea sumei unui impozit sau taxă, ..., autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic ...”.

Prin urmare, autoritățile fiscale au dreptul să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil.

Astfel, în speță, contrar susținerilor X, simpla achiziție a unui serviciu pe numele acesteia, justificată prin contracte, facturi și documente de plată, nu constituie și o prezumție a utilizării în scop economic a serviciului achiziționat.

De altfel, și Jurisprudența Curții Europene de Justiție impune obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii.

Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 JR, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a T.V.A. și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de T.V.A. iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă. În acest sens, legislația comunitară dă statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a T.V.A., în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (paragraf 29 din aceeași hotărâre).

În acest context, pct.48 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează că pentru a deduce

cheltuielile și implicit T.V.A. aferentă serviciilor contractate contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Mai mult, în aceeași ordine de idei, la paragraful 23 din speța C-110/94 Inzo, se face trimitere la paragraful 24 a speței C-268/83 R, unde Curtea a stabilit că este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii și că art.4 din Directiva a VI -a (în prezent Directiva 112/2006/CE) nu împiedică autoritățile fiscale să solicite dovezi obiective care să susțină intenția declarată a persoanei în cauză de a desfășura activitate economică dând naștere la activități taxabile.

La rândul său, principiul prevalenței substanței asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de T.V.A. instituit de legislația comunitară, care se aplică în concordanță cu celelalte principii recunoscute de legislația și jurisprudența comunitară printre care principiul luptei împotriva fraudei, a evaziunii fiscale și a eventualelor abuzuri. Din acest motiv legislația fiscală condiționează deductibilitatea T.V.A. a achizițiilor de îndeplinirea cumulativă, pe lângă condițiile de formă (inclusiv condiția ca persoana impozabilă să dețină factură care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege) și a condiției de fond esențiale, aceea că achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

Este evident că jurisprudența comunitară prevede că exercitarea dreptului de deducere a T.V.A. de către persoanele impozabile nu trebuie confundată cu justificarea (demonstrarea) exercitării acestui drept în cadrul controalelor fiscale ulterioare, persoanele impozabile având obligația de a justifica cu dovezi obiective, că serviciile achiziționate sunt în interesul desfășurării activității economice.

Ca atare, obligația prezentării de dovezi obiective, pentru demonstrarea intenției declarate a persoanei impozabile cu privire la scopul unei achiziții, nu reprezintă o cenzurare asupra oportunității dezvoltării unei afaceri de către persoana respectivă, în condițiile în care legislația fiscală și jurisprudența obligă acea persoană să-și justifice dreptul de deducere a T.V.A.

Prin urmare, atât timp cât X nu a fost în măsură să probeze, cu documente justificative, necesitatea deplasărilor efectuate, chiar mai mult afirmând, prin contestația depusă, că „detaliile transportului/comenzile se efectuau fie electronic, prin e-mail, fie telefonic, iar copiile comenzilor electronice sunt dificil de obținut datorită vechimii acestora și a faptului că persoanele implicate nu mai lucrează demult în cadrul grupului _”, D.G.F.P. Județul Brăila constată că, în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a respins rambursarea T.V.A. aferentă serviciilor nejustificate.

Pentru cele ce preced, contestația formulată de X, împotriva

Deciziei de rambursare a T.V.A. nr.-.2011 pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, privind suma de lei, reprezentând T.V.A. respinsă la rambursare, se privește ca **neîntemeiată** urmând a fi **respinsă ca atare**.

Nu are relevanță în soluționarea favorabilă a cauzei motivația contestatoarei potrivit căreia invocarea lipsei unor documente neobligatorii conform naturii relației comerciale și care nu aduc un plus de informație relevantă pentru analiza cererii de rambursare de TVA, nu reprezintă un motiv temeinic pentru refuzul rambursării solicitate, în condițiile în care, după cum s-a menționat în considerentele prezentei decizii de soluționare a acțiunii introduse în calea administrativă de atac, simpla prezentare a unor documente justificative constând în facturi, contracte și ordine de plată, nu dă drept de deducere a T.V.A. în mod obligatoriu, netrebuind confundată justificarea (demonstrarea) exercitării acestui drept în cadrul controalelor fiscale ulterioare, cu justificarea de către persoanele impozabile, cu dovezi obiective, că serviciile achiziționate sunt în interesul desfășurării activității economice.

De altfel, susținerea contestatoarei nu-și găsește fundamentarea nici prin prisma dispozițiilor pct.49 alin.(6) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care prevăd că „organele fiscale competente pot solicita persoanei impozabile să prezinte informații suplimentare necesare pentru a stabili dacă o cerere de rambursare este justificată”.

Mai mult, se constată evidenta contradicție în care se află contestatoarea, în sensul că, pe de o parte a considerat a fi necesare, în instrumentarea cererii de rambursare a T.V.A. documentele solicitate, apreciind a fi oportună prelungirea termenului de depunere al acestora cu 30 de zile, iar, pe de altă parte, să afirme ulterior contrariul, respectiv că acestea sunt neobligatorii.

Pentru cele ce preced și în temeiul art.209 alin.(1) lit. a), art.210 și art.216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de X, cu sediul în împotriva Deciziei de rambursare a T.V.A. nr.-.2011 pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală Brăila din cadrul D.G.F.P. Județul Brăila, privind suma de lei, reprezentând T.V.A. respinsă la rambursare.

În temeiul art.210 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, respectiv la Curtea de Apel Galați, potrivit art.218 alin.(2) din același act normativ, în termen de 6 luni de la data comunicării.